

ROZTOPNIEĆ (3) *vb pf*

rof- (3), [roz-].

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w roz- oraz topnieć).

fut [3 sg roztopnieje.] ◇ 3 pl roztopnieją (1). ◇ praet 3 sg m roztopniął (1). n roztopniało (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

*Topniejąc rozpuścić się, stać się płynnym a. rozrzedzonym na skutek ogrzania (3) : Także obraz [!] dzieci [lodowy] z nienagła tajał aż w dzień obrzazania Bożego wżytok rostopniał. *MiechGlab* *4v; W gorący czas niema być krew pufzczaná: ábowiem wilkości rostopnieią bárzo/ á táko ze złými/ y dobre moglyby vydż. *SienLek* 36v.*

*[W porównaniu: y tám [wewnątrz rozpalonego miedzianego wołu] fię tak zpiekła [panienka]/ iłz ciało iey iáko łoy iáki roztopniało/ y wonność iego dziwnie słodka/ wżytko miáfto nápełniá *SkarŻyw* 496.]*

*Przen (1) : Tedy ná onego Kápłaná gdy Mlżą miał/ puścił fię wiátr duchá S. y rostopniało ferce ná dobrodzieyftwá y lálkę onę/ którą czyni nám v oltárzá *SkarŻyw* 580.*

a. *[Rozmarznąć:*

*Fraza: »zima roztopnieje« = nastanie odwilż: A iák Zimá iest koniec Roku obrotnego/ [...] Czáfem fy zimmem burzy/ czáfem rostopnieie *KołakWiek* C.]*

Synonimy: rozciec się, rozpuścić się.

Formacje współrdzenne cf TOPIĆ.

Cf ROZTOPNIAŁY

ALKa